

ת"פ 207/01 - מדינת ישראל נגד מוחמד שלבי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16-01-207 מדינת ישראל נ' שלבי
בפני כבוד השופט אילן סלע

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
באמציאות פרקליטות מחוז ירושלים,
עו"ד שי עזיז
נ ג ד

הנאשם

محمد שלבי
עו"כ עוזי מוחמד מוחמד

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מהעבירה של יציאה שלא כדין מתחומי מדינת ישראל לבנון שיוcosa לו בכתב האישום, אך מרשיע אותו בסיווע לעבירה זו.

כתב האישום ותשובה לנאם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של יציאה שלא כדין מתחומי מדינת ישראל לבנון, עבירה לפי סעיף 2 א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) תש"ד-1954.

2. לפי המתויר בכתב האישום, עובר ליום 25.07.15 ארגן הנאשם את יציאתם של מספר צעירים לבנון בינם וחיד מרזיק (להלן: "וחיד"), איiad שלבי, עבדאללה חמד וسامر ابو עיישה, כולם תושבי מדינת ישראל ורשוים במרשם האוכלוסין שלו (להלן: "הצעירים") וזאת לצורך השתתפותו בשליחותו במחנה צעירים ערבים למשך 10 ימים אשר התקיים לבנון (להלן: "המחנה").

3. הנאשם ידע את הצעירים אודות התקיימות המחנה, ארגן לחלקם ויזות, הדրיך אותם אודות אופן ההגעה למחנה, ובמהלך מפגש שקיים עם הציג בפניהם את מטרת הנסיעה, השתתפותה של משלחת פלסטינית במחנה.

4. הצעירים יצאו לירדן, במהלך הימים 15-28.07.2015, חלקם דרך מעבר ישבתי גשר אלנבי וחלקם דרך שדה התעופה בן גוריון. מירדן טסו הצעירים לבנון, בשליחותו של הנאשם, לשם השתתפות במחנה.

5. במהלך השתתפותם במחנה, ביקרו הצעירים בפרק מליטה, מוזיאון השיר לארגון החיזבאללה. במוזיאון קיבלו הצעירים הסבר על פעולותיו של החיזבאללה במהלך מלחמת לבנון בשנת 2006 נגד ישראל, צפו בסרט המתאר את ההיסטוריה של פעולות חיזבאללה נגד ישראל, צפו בסרט המתאר את מלחמת לבנון בשנת 2006, ראו אמצעי לחימה של החיזבאללה וכן שאריות של טנקים וטסוקים ישראליים, סיירו במנרה המדגימה את המנהרות דרכם תקפו אנשי החיזבאללה את ישראל, וכן סיירו במיצגים של חדרי לחימה וחדר המועד לשבי ישראלים.

6. עם סיום המחנה, במחצית חודש אוגוסט 2015, שבו הצעירים מלובנון לירדן, ומירדן שבו הצעירים לישראל חלquam דרך מעבר יבשתי גשר אלנבי, וחלקם דרך שדה התעופה בן גוריון.

7. בתשובה לאיושם, הנאשם כפר במיוחס לו. בפרט כפר בכך שארגן את יציאתם של הצעירים או סייע להם ביציאתם.

המסכת הראויות

ראיות המאשימה - עדותם והודעתו של עד הتبיעה וחיד

8. המאשימה הצעידה בעדותו של וחיד ויתרה על עדויות שאר הצעירים.

9. בעדותו בבית המשפט טען וחיד כי הוא אכן יצא ללבנון והוא נשבט על קר והורשע על פי הودאותו, אך הוא כלל אינו מכיר את הנאשם. ואכן, כנגד וחיד הוגש כתוב איושם (ת/9) בגין יציאתו ללבנון ובונספ' בגין עבירות של התפרעות כנגד כוחות הביטחון, זריקת אבנים ובקת'בים, והוא הורשע על פי הודאותו.

10. כשנדרש בעדותו לכך שבמשטרת אמר כי הוא מכיר את הנאשם השיב וחיד כי במהלך החקירה בשב"כ לחוץ עליו והוא אמר את שמו בפיו תחת לחץ. הוא גם הבהיר כי במשטרת זהה את הנאשם בתמונות שהוצעו בפנוי. בנסיבות אלו הוא הוכרז כעד עין וכל הודעתו הוגשו לפי סעיף 10א' לפקודת הראויות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "סעיף 10א").

11. בהמשך חקירתו בבית המשפט ציין וחיד כי לא שהוא עמו בלבנון אנשים מישראל והוא הכחיש את שאמր במשטרת, שם מסר שמות אנשים תושבי ירושלים שהיו עמו במחנה. כשנדרש לכך שאוותם אנשים שציין במשטרת אמרו שהם היו במחנה השיב כי הוא לא נסע אותם. הוא שב וטען כי חוקרו השב"כ שמו את הדברים בפיו ואמר לו מה לומר והחוקר אף הצבע לו על תמונה ואמר לו לומר שזה הנאשם. בחקירתו הגדית טען כי השיג ויזה ללבנון באמצעות דף אינטרנט בו הוצג כי קיימת משלחת צעירים של כל העולם הערבי הנוסעת ללבנון, הוא הגיע בקשה והוציא ויזה אותה מימן בעצמו והוא קיבל אותה במהלך שהותו בירדן.

12. ואכן, בהודעתו הראשונה של וחיד במשטרת מיום 03.09.15 (ת/10) הוא סיפר כי בשנת 2015 נסע ללבנון.

לדבריו, תחילת חשב לנסוע לירדן לטויל ול ביקור קרובים וחברים. לשם כך הוא הכתוב בפייסבוק עם סדאם גברי תושב עמאן (להלן: "**סדיםם**"), וזה עדכן אותו שביום 15.07.25 הוא נסע לבנון לממחנה קיז' בשם "צעירי התרבות הערבי 24". סדיםם סיפר לו כי מחנה זה מתקיים כבר מספר שנים, ובכל שנה מתקיים במדינה ערבית אחרת. הוא ביקש לדעת עוד פרטים על הממחנה ובכלל זה דרך הרשמהoSדיםם השיב לו כי מדובר בממחנה בו נפגשים צעירים מכל מדינות ערבי, ולצורך הרשמה הוא שלח לו לינק (קישורית) לפיסבוק - "מרכז התרבות הערבית הגבואה". וחיד נכנס לפיסבוק ומילא את הבקשה להצטרפות לממחנה וצירף צילום דרכון. לאחר שבועיים התכתב עמו בפייסבוק אדם בשם חלימי בלביסי (להלן: "**בלביסי**"), ציין כי הוא מנהרך התרבות הערבית הגבואה וכי השתתפו בממחנה אושרה. עוד ציין בלביסי, כי הונפקה עבורו ויזה ועלוי הגיעו לירדן ביום 15.07.25, וליצור עימיו קשר טלפון.

13. וחיד הוסיף ומספר במשטרה כי נסע במנוחת מעבר אלנבי, ולאחר שעבר את הגשר נסע במנוחת לעמאן, יצר קשר עם בלביסי שהודיע לו שהטיסה לבירות תקבע אחר. וחיד שהוא אצל דודו חליל מראזיק בעמאן, ולמחרת שב ויצר קשר עם בלביסי שעדכן אותו שהטיסה לבנון תהיה ביום 28 או 29 לילו בשעה 00:00. בלביסי ציין שהם יטסו יחד והוא יbia לו לשדה התעופה את כרטיס הטיסה והויזה. ואכן, ביום הטיסה, בלביסי אסף אותו והסיעו לנמל התעופה, שם נתן לו כרטיס טישה וויזה, אך לא הצטרף אליו לנסיעה.

14. ביום 29.07.15 בבוקר הוא הגיע לבנון, שם המתין לו בחור עם שלט שעליו היה רשום שם הממחנה. לאחר שהתאספו עוד מספר אנשים, הבחור הסיע אותם לממחנה. הוא שהה בממחנה עד ליום 08.08.15, אז חזר לבירות, בדרך לירדן. בבירות הוא הופטע לפגוש את בלביסי, ולאחר ששוחח עמו, הוא שב לירדן, שהה שם שלושה ימים אצל קרובי משפחתו וחזר לישראל דרך מעבר אלנבי.

15. לעומת זאת, ב庆幸ה נספה בhoeudeתו הראשונה, בהודיעה נוספת נספה שמסר וחיד במשטרה ביום 09.09.15 (ת/11) הוא ציין כי ידע על הממחנה מהנאשם. לדבריו, הנאשם התקשר אליו ויידע אותו על הנסיעה לבנון. הוא גם ביקש תמונה דרכון בוואטסאפ. הוא שלח לו, והנאשם הכין עבורו וויזה. ביום 25.07.15 הוא נסע לירדן דרך מעבר אלנבי ופגש שם אדם בשם בלביסי, וזה נתן לו כרטיס טישה וויזה לבנון, כמו כן סיידר לו מלון בעמאן עד למועד הטיסה ודמי כיס בסך 150\$. ביום 28.07.15 הוא טס לבנון ויחד איתו היו בטיסה לבירות איאד שלבי, נור שלבי וסלאם מחיסן. עם נחיתתם בבירות הם פגשו שם אנשים שהמתינו להם ויחד הם נסעו לממחנה. הוא הוסיף ומספר כי באחד מעשרת הימים שהה בממחנה פגש את בלביסי והצטלם בתמונה קבוצתית יחד איתו בפלפון האישית שלו. בממחנה נפגש עם צעירים נוספים מירושלים כמו סامر ابو עישה, יزيد דדו, מוראד מחיסן, חסן פרג' ועבדאללה אל סנג'לאוו. וחיד ציין בהודיעה זו כי הנאשם עזר לו ולכל הצעירים מירושלים שהיו איתו בממחנה לצאת לבנון. גם בז'ק"ד מחקירתו של וחיד ביום 09.09.2015 (ת/3) נרשם כי וחיד נשאל מי שלח אותו לבנון והוא השיב כי מוחמד שלבי שלח אותו לבנון.

16. בהודיעה נוספת שמסר במשטרה ביום 10.09.15 (ת/12) סיפר וחיד כי הנאשם, המכונה גם ابو ג'יהאד, ידוע כפעיל פוליטי ומוכר כפעיל פט"ח, ביקש ממנו לנסוע עם המשלחת לבנון על מנת להשתתף בממחנה. הוא יצא יחד עם עוד שבעה צעירים: איאד שלבי, סלאם מחיסן, מוראד שרטוקה מחיסן, סامر חוסאם ابو עישה, יزيد דדו, חסן פרג' ועבדאללה סנג'לאוו. הוא ציין כי כל הצעירים שהזכיר יצאו בשליחות הנאשם לבנון, וכי בלביסי היה אחראי על המשלחת והוא גם מימן את הוצאות המשלחת (כרטיסי טישה, ויזות, בית מלון ודמי כיס בסך 150\$ כל אחד). ביום

25.07.15 הם נסעו באוטובוס לעמאן והतארחו יומיים בבית מלון ביום 28.07.15 טסו לבנון.

17. ביום 17.09.15 מסר וחיד הودעה נוספת במשטרת (ת/13), במסגרתה הוצגו לפניו גילונות עם תמונות שונות, והוא זיהה את האנשים שהופיעו בהן. בין היתר הוצגה לפניו תמונה הנאשם והוא זיהה אותה.

18. בהודעתו החמישית מיום 20.09.15 (ת/14), ציין וחיד כי לפני נסיעתו לבנון, הנאשם התקשר אליו ומספר לו על המחנה וביקש ממנו להישאר עם איiad מאחר והוא יודע איך להגיע למחנה.

עדות הנאשם והודעותיו

19. בעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי אינו מכיר כלל את וחיד וכי לא ראה אותו מעולם. הוא אישר כי נתפס בביתו אישור רשמי של נציג פת"ח ששמו מוזכר בו וטען כי הוא עבד עם הפט"ח שלושה ימים בלבד. הוא ציין כי תחילת נחקר בחשד כי הוא עצמו יצא לבנון ורק כשתען שהדבר בלתי אפשרי נוכח צו מניעה שהיה קיים כנגדו הוא האשם בכך שארגן בחורים לנסעה.

20. ואכן, כבר בהודעתו במשטרת מיום 12.10.15 (ת/1) הבהיר הנאשם כי יצא את תחומי מדינת ישראל בתאריכים נשוא כתב האישום, היה ויש לו צו איסור יציאה לחו"ל החל מחודש אפריל 2015. כמו כן מסר כי מעולם לא היה לבנון. הוא גם שאל כל קשר לשילוח צעירים למחנה. לשאלת החוקר על הקשר שלו לוחיד השיב כי זו הפעם הראשונה שהוא שומע את שמו וכי אינו מכיר אדם זהה. גם כשהוזגגה לפניו תמונה של וחיד הוא טען כי אינו מזהה את האיש בתמונה.

21. בהודעה נוספת במשטרת מיום 15.10.15 (ת/2) שב הנאשם ציין כי אינו מכיר אדם בשם וחיד ולא זיהה אותו בתמונה שהוזגגה לו. הוא גם הבהיר כל מידע על המחנה. כשהוזגגו לפניו הודעות וחיד על השתתפותו בהתפרעות נגד כוחות הביטחון ביום הלוייתו של מהמוד אבו חdir וביום לאחר מכן הшиб כי מדובר בשקרים וכי הוא אינו מכיר אותו. לדבריו, במקרים מסוימים שוחיד מייחס לו השתתפות בהתפרעות הוא עבד בפתח תקווה.

22. בחיפוש (דו"ח החיפוש - ת/17) שנערך בבית הנאשם נמצאו מסמכים שונים ודגלים בשם המזוכר שנרשם על ידי השוטר שהוציא את הדברים מהשקית בה הושמו לאחר שנתפסו (ת/4), מלמד כי מדובר היה בפליררים הכלולים פרטיהם על המחנה. לצד מסמכים אלו נתפסו מסמכים נוספים שיש בהם למד כי הנאשם הוא פעיל פוליטי. ברם, הנאשם הבהיר כי פרטיים אלו נתקשו בביטחון. ציין כבר עתה, כי אינו מוצא ממש בטענת ב"כ הנאשם כי לא ניתן לדעת מה תוכן החומר שנתפס אחר ובדו"ח החיפוש אין פירוט של תוכן המסמכים, שכן כאמור, בזיכרון ציין כי הוא מתאר את הדברים שנמצאו בתחום השקית שנתפסה במסגרת החיפוש.

דין והכרעה

23. למעשה, המאשימה מבקשת לבסס את הרשות הנאשם על הודעותיו של וחיד במשטרה, הודיעות שהוגשו כאמור, לפי סעיף 10א'. וכן, וחיד אישר כי מסר את הדברים בחקירותו במשטרה. אמנם הוא טען כי הוכחה לומר את הדברים על ידי חוקר השב"כ, ואולם מלבד אמריות כללית שחוקרים שמו את הדברים בפיו, לא ציינה על ידו כל פעולה שנעשתה על ידי מי מהחוקרים שהזכיר אותו לומר את הדברים,سلطנותם הם שמו בפיו ולא ניתן לומר כי הופעל עליו לחץ. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודהתו שתואמת את גרסתו בהודעות אלו ולא נטען על ידו כי הדברים נאמרו על ידו שלא מרצונו החופשי. וכי מסר 5 הודיעות במשטרה, ב-4 מהם הוא קשור עצמה לנאים ומסר מידע רב מאוד המתיחס הן לנאים וקשר שלו לנסיבות למקרה והן לאירועים אחרים של התפרעויות, זריקת אבנים ובכתב"ים, בהם הוא והנאשם נטלו חלק. בהודעות הוא גם ציין שמות של אנשים נוספים שהשתתפו עמו בתפרעויות אלו, ביניהם: אחמד האדי, פאדי דואיאת, אחמד שאויש, נור שלבי, עמר שלבי, ועוד. כן ציין שמות של אנשים נוספים שיצאו עמו לבנון ביניהם איiad שלבי, נור שלבי וסלאם מחיסון. בהודעתו השלישית מסר שמות נוספים לצד שמות אלו. במהלך כל חקירותו במשטרה הוא מסר מידע רב ומפורט, הן ביחס לאנשים שנסעו עמו לבנון או שהשתתפו עמו בתפרעויות, שלא ניתן לקבל כי כל המידע הרבה, עליו חוזר בהודעותיו נשתל בפיו על ידי חוקר השב"כ והוא אף חוזר על דברים אלו בפני חוקר המשטרה.

24. לצורך הרשעה על בסיס אמרת חז"ל עד במסגרת סעיף 10א' נדרש תוספת ראייתית מסווג "דבר לחיזוק". ההלכה היא כי די אם ראיית החיזוק תואמת פרט רלוונטי לעבירה באמרה, והיא אינה חיבת להתייחס לשאלת השניה במחלוקת או לאישום בעבירה עצמה (ראו: תפ"ח (מחוז-ח') 36795-07-13 **מדינת ישראל נ' א' א' ש'** (פורסם בנובו, 29.10.14); ע"פ 691/92 **אהרון נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(3) (1996); ע"פ 2949/99 **כהן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(1) (2001)).

25. במקרה זה, מדובר בעדות יחידה של שותף לעבירה שעדותו אף היא צריכה "דבר לחיזוק" לפי סעיף 54א' לפיקודת הראיות, גם אם היא הייתה ניתנת כעדות בבית המשפט. גם חיזוק זה הינו תוספת ראייתית ממאמתת, דהיינו, תוספת הבאה לאמת את דברי העד ואין היא צריכה להתייחס לשאלת השניה במחלוקת (ראו: ע"פ 7758/04 **בדר עבד אלקדר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 19.07.07); ע"פ 238/89 **אס侃פור נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 405 (1989)).

26. גם מקום בו הדרישה לדבר לחיזוק מוקורה בשינויים עיפויים שונים, כבמקרה זה, הינו עדות יחידה של שותף לעבירה שקיים רק במסגרת הودעה שהוגשה לפי סעיף 10א', מהות "הדבר לחיזוק" אינה משתנה ומדובר ב"ראייה ממאמתת", שנועדה להצביע על אמיתות העדות והיא אינה חיבת להגער לרף שלדרישת ה"סיעע" - "ראייה מסובכת". די בכך ש"חיזוק" יצביע על כך שדברי העד, בעומdam בפניהם, הם דברים אמיתיים ואין הכרח שפנוי של החיזוק יהו אלהעבירה או אלהקשר העברי ניביהם האشمل ביהudo - השותף לעבירה (ע"פ 2879/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 21.04.15); ע"פ 9608/11 **מדינתישראל נ' פלוני** (פורסם בנובו, 7.07.14)). עם זאת, נפסק, כי במקרה שכזה הוא חייב להיות ממשי ומשמעותי (ע"פ 2879/14 בעניין **פלוני**; ע"פ 4523/09 **גורש נ' מדינתישראל** (פורסם בנובו, 26.05.11)).

27. אני סבור כי במקרה זה קיים "דבר לחיזוק" ממשמעותו ומשמעותו המלמד על אמיתות הגרסה שמסר וחיד באربع

הודעותיו האחרונות במשטרה.

28. ראשית, בביתו של הנאשם נתפס מסמך המתיחס לגיאו משתתפים צעירים למחנה (ת/4). נתפסו גם 9 חברים הדרכה לעציר, אישור על כך שמספר אנשים ששמותיהם מפורטים במסמך הם נציגי פת"ח ומכתב אישור מטעם ארגון שחרור פלסטין. כל אלו יש בהם לאמת את דבריו של וחיד בהודעתו השנייה (ת/12) כי הנאשם ידוע כפעיל פוליטי ומוכר כפעיל פת"ח.

29. כמו כן, סאמר חוסאם ابو עישה, שוחיד הזכיר כמו שהוא עמו במחנה, אכן יצא מהארץ ביום 15.07.2015 (ת/7).

30. מעל הכל - גם איiad שלבי, שוחיד ציין כי הוא יצא עמו לירדן ושם לבנון, יצא מישראל ביום 15.07.2015 בשעה 11:34 לירדן דרך מעבר גשר אלבני (ת/8) בדיק באותה שעה בה יצא וחיד את גבולות הארץ לירדן באותו מעבר (ת/5). הדבר עולה בקנה אחד עם דבריו של וחיד במשטרה, בהודעתו החמישית, כי איiad שלבי היה עמו לבנון וכי הנאשם בקש ממנו עובר לנסיעתו לבנון להישאר עמו איiad מאחר והוא ידוע איך להגיע למחנה. נוכח זאת, טענת וחיד בית המשפט כי לא שהוא עמו לבנון אנשים מישראל והדברים שאמר בעניין זה במשטרה, אינה יכולם לעמוד, וברי כי עדותם בבית המשפט אינהאמת. צוין כי גם מועד חזרתו של איiad שלבי לישראל ביום 15.08.2015 מלמדת כי הוא שב מלبنון עם וחיד, שכן וחיד ציין כי לאחר שב מלبنון לירדן הוא נשאר 3 ימים אצל קרוביו בירדן, וכן הוא נכנס לישראל מירדן ביום 15.08.2011. ברι כי עבדה זו, יציאתם של איiad ויחיד בדיק באותה שעה, 11:34, מישראל לירדן יש בה כדי לחזק באופן משמעותי את גרסתו של וחיד בהודעותיו במשטרה, בעיקר השנייה השלישית והחמישית.

31. מכונן לדובשאלה אמישמקומ להעדייפ אתגרסת וחיד בהודעותיו האחרונות (למעט הראשונה) במשטרת הפלנינעדותם בבית המשפט.

32. ראשית צוין כי לא הוצאה כל סברת מדוע וחיד יפליל את הנאשם כמו גם את שאר האנשים הרבים שמסר את שמותיהם בהודעותיו. ניכר כי ברגע להודעתו הראשונה בה בקש להרחיק עצמו מכל פעילות פוליטית ופלילית, החל מהודעתו השנייה בה הוא הפליל את עצמו הוא שיתף פעולה ומסר מידע מלא ומפורט אודות כל השופטים לאיורים בהם הוא השתתף והודה ביצוע עבריות פליליות במסגרתן. בהודעותיו, דבריו היו מכונים בעיקר לעצמו ולא היה בכוונתו למסור מידע על אחרים. לא ניתן להתרשם כי אזכור האנשים הרבה בדבריו, בכללם הנאשם, נועד מלכתחילה למסור מידע אודותיהם, וזאת לא להפלילים.

33. כאמור, הודעותיו של וחיד במשטרה היו מפורטות מאוד וכללו פרטים רבים אודות הנסעה למחנה, האנשים שפגש במחנה תוך ציון פרטים אישיים אודות כל אחד מהם, ופרטים רבים אודות ההתקשרות בהן הוא ואחרים נטלו חלק. הוא חזר על הפרטים במספר הודעות, כשהוא כאמור, מפליל בהן את עצמו. הוא גם זיהה את הנאשם בתמונה שהוצגה בפניו במסגרת ההודעה השלישית שמסר (ת/13). אכן בעדותו טען כי חוקר השב"כ אמר לו מיהו כל אחד בתמונות שהוצגו בפניו, ואולם כאמור, מלבד אמרה סתמית וכולנית זו, לא צוין על ידי וחיד מה הכריח אותו לומר את

שאמר והאם הוא נחקר בתנאים שהם אלו שגרמו לו לומר זאת. כאמור, הנאשם הורשע על פי הودאותו שתואמת את גרסתו בהודעות אלו ולא נתען על ידו כי הדברים נאמרו על ידו שלא מרצונו החופשי.

34. ושוב, דבריו בהודעה באשר לנוכחותו של אiad שלבי במחנה לבנון ודבריו כי הנאשם אמר לו להישאר עם אiad אשר יודע כיצד הגיעו למחנה נתמכים בעובדה כי שניהם יצאו מישראל לירדן באותו היום ובאותה השעה בדיקון, מלמדים על אמיתות ההודעה במשטרת.

35. בשים לב כאמור, אני סבור כי יש להעדיף את הודעתו של וחיד במשטרת (לבד ההודעה הראשונה) על פני עדותם בבית המשפט בה שלל כל היכרות עם הנאשם, ולקבל את דבריו במסגרת אותן הודעות באשר לחברו של הנאשם לנסיעותיו לבנון. כמו כן יש לקבל את גרסתו של וחיד באשר לתוכנית המלחמה כפי שפורטה בהודעתו בדומה לאמור בכתב האישום.

36. לצד זאת, אני סבור כי על סמך הودעה זו של וחיד ניתן לקבוע כי הנאשם הוא זה שהיה קשור גם בנסיבותם לבנון של אiad שלבי, ובעדالة חמד וסאמר ابو עיישה. לא ניתן לדעת מתיו ההודעות של וחיד מה מקור המידע שלו כי הנאשם היה קשור גם לנסיעתם של אלו. יתכן בהחלט כי וחיד שמע זאת מאותם אנשים ומילא מדובר בעדות שמוועה. מה גם, שהמאשימה לא הביאה לממן עדות ولو אחד מכל אותם האנשים שוחיד ציין בהודעתו, גם אלו שהופיעו בכתב האישום כעד תביעה, והדבר פועל לטובת הנאשם. לא ניתן אפילו, לקבוע כי גם יציאתם של אלו הייתה קשורה לנאשם. אכן כאמור, וחיד טען כי הנאשם אמר לו להיות בקשר עם אiad שלבי, אך אין בכך כדי ללמד מה היה טיב הקשר בין הנאשם לבין אiad והאם הנאשם סייע לאiad או אף שידל אותו. יתכן בהחלט (באופן תיאורטי) כי המעורבות של אiad שלבי הייתה משמעותית יותר משל הנאשם.

37. מכאן לשאלת האם ניתן לראות בנאשם מבצע במצותו עם וחיד בעבירה של יצאה מישראל שלא כדין. ב"כ המאשימה טען בעניין זה כי הנאשם היה המתכנן והויזם של גיבוש קבוצת צעירים ערבים למחנה. הנאשם פנה לצעירים, גיסים אותם ובירקש מהם להשתתף במחנה לבנון. בנוסף לכך אלה הנאשם ביצע פעולות אקטיביות לביצוע העבירה בהן, הנפקת ויזה לבנון לכל משתתף.

38. ואולם, אני סבור כי הכוח שהנאשם היה המתכנן והויזם, ובוודאי שלא הכוח שהוא גיס וגיבש קבוצה של צעירים, שכן כאמור, לא הכוח דבר הקשר בין הנאשם למשתתפים אחרים בקשר לנסעה בלבד וחיד. למעשה, אף לא הכוח כי הנאשם היה המתכנן והויזם של נסיעתו של וחיד. עיון בהודעות וחיד מלמדות כי כל שהוא אמר ביחס לנאשם היה כי הנאשם שלח אותו לבנון וסייע לו בהוצאה הוויזה (ת/11), ביקש ממנו להשתתף במחנה וקשר אליו עם האחראי על המשלחת (ת/12) וכי עבר לנסיעתו, הנאשם התקשר אליו, סיפר לו על המלחנה ובירקש ממנו להישאר עם אiad מאחד והוא יודע איך הגיעו למחנה (ת/14). אני סבור כי אמירות אלו עלולות כדי שידול ממשמעותו בסעיף 30 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), הינו, "הבאת החרלי דיעשי לעבירה בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפרצה ובכידור שישבה מהשומם הפעלת חץ". במסגרת יסודות השידול אין זה הכרחי אך גם אין זה מספיק כי הויזמה או הרעון לביצוע העבירה יהיו של המ Sheldon (ע"פ 8469/99 **אסקין נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(2) 65 (2001)).

39. לא זו בלבד שאין בדבריו של וחיד אודות הקשר של הנאשם למחנה למד על חבירה של הנאשם לחיד לביצוע משימה עברינית משותפת. הסיווע שנתן הנאשם לחיד ודבריו עמו בקשר למחנה אינה תרומה "פנימית" לשימה העברינית עצמה (ראו: ע"פ 4389/93 **מרדי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(3) 239 (1996); ע"פ 2652/95 ר' נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 21.02.96)). גם אין בדברים כדי ללמד על שליטה פונקציונאלית-מוחותית של הנאשם יחד עם שלבי על היזאה לבנון (ראו: ע"פ 2796/95 **פלוניים נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(3) 388 (1997); ע"פ 4389/93 בעניין **מרדי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(5) 1 (1998). מהודעותיו של וחיד עצמו עולה כי היד השולט הייתה של בלביסי והנתן אף קישור את וחיד עם בלביסי.

40. אכן, בפסקה ניתנה משמעות רחבה להגדירה "המשתפים במעשה עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה" שבסעיף 29(ב) לחוק העונשין, העוסק בהגדרת "מבצע", ולעתים ניתן לכלול במעגל המבצעים בצוותא גם מי שנטל חלק קטן בעשייה ומעשו היו העלתה רעיה לעשיית מעשה עבירה (דנ"פ 1294/96 בעניין **מושלם**). ואולם, יהיה זה מרוחיק לכת ליחס לנאתם חלק פעיל ומרכזי בנטייתו של וחיד לבנון כפי שהבקשה המשasma ליחס לנאתם בכתב האישום, אך על יסוד דברי וחיד במשטרה כי הנתן שלח אותו לבנון, קישר אותו עם האחראי על המשלחת וסייע לו בהוצאה היזה, שעיה שאי מחלוקת כי קיבל את היזה בירדן, ושעה שמהודעתו הראשמה של וחיד במשטרה שעל אף שמחלקה הוא חזר בו, חלק מהפרטים שנמסרו בה מלבדים על גורמים נוספים שהיו שותפים בהגעתו למחנה. ובפרט, בשים לב לכך, שכן חולק כי הנתן כלל לא שהה לבנון בתקופת המלחנה או לפניו, כפי שלמשל - כך לפי הודעתו של וחיד - נהג בלביסי. כל זאת אף מבלי להתייחס לטענת הסניגור כי לא ניתן לבצע עבירה של יציאה שלא כדין מתחומי ישראל, ולא בצוותא עם אחר, מבלי להיות נוכח מחוץ לתחומי ישראל.

41. לצד זאת, עולה בבירור מהודעותיו של וחיד, שכאמור מצאתיים מהימנות, כי הנתן סייע בידו של וחיד לנסוע למלחנה. אם במסירת מידע על המלחנה, אם בחיבורו עם איiad, אם בחיבורו עם בלביסי וסייע בקבלת ויזה באמצעות בלביסי. על כן על אף שאינו סבור כי יש בחומר הראיות די כדי להרשיע את הנתן כמבצע בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, אני מрешיע אותו בעבירה של סיוע (לפי סעיף 31 לחוק העונשין) לעבירה של יציאה שלא כדין מתחומי מדינת ישראל לבנון, עבירה לפי סעיף 2א לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) תש"ד-1954 (ראו: ע"פ 4503/99 **אפרים נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(3) 604 (2001)).

ניתנה היום, ז' אב תשע"ז, 30 ויל' 2017, במעמד המתויצבים.